

مسئله مسکن را حل نکریم

الان مردم از خوراک و پوشاک خود می‌زنند تا یک سرپناهی داشته و مسکن این نقش را در معیشت پیدا کرده است. از طرف دیگر مسکن یکی از پیشران‌ها در حوزه اقتصادی است و در بخش‌های مختلف اقتصاد ملی ما مسکن شاخص اثرگذاری است. به گزارش ایسنا، محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس شورای اسلامی گفت: امروز واقعیت و سبک زندگی این است که مسکن به اندازه خوراک و پوشاک در زندگی موضوعیت دارد، الان مردم از خوراک و پوشاک خود می‌زنند تا یک سرپناهی داشته باشند. او در همایش سراسری سالانه بنیاد مسکن انقلاب اسلامی گفت: به یکبار شما عزیزان و مجاهدین عرصه خدمت و جهاد و مسکن‌سازی خدا قوت می‌گویم که اولویت شما مسکن‌سازی برای محروم‌ترین قشرهای جامعه است.

قالیباف افزود: بنیاد مسکن یک نهاد انقلابی و جزء اولین نهادهای انقلابی بعد از نظام مقدس جمهوری اسلامی است. رئیس مجلس شورای اسلامی بیان کرد: انقلاب اسلامی باید دین و دنیای مردم را ضمانت کند و پیش‌ببرد و هر کدام بدون دیگری جزء اهداف انقلاب اسلامی نبوده و نیست. او با اشاره به تشکیل بنیاد مسکن در ۲۱ فروردین ۵۸ گفت: بعد از ۴۵ سال از انقلاب اسلامی همچنان پیام امام (ره) در ۲۱ فروردین یک پیام زنده، کاربردی و مورد توجه است، امام مهم‌ترین موضوع را هم در این اولین نهاد قرار داده و آن مسکن است.

قالیباف تأکید کرد: ما مسئولان باید توجه کنیم که چرا امام در اولین اقدام‌شان چنین نهادی را پایه‌گذاری و بنیاد مسکن را انتخاب کردند. بعد از گذشت ۴۵ سال از انقلاب شرط انصاف و عقل این است نگاهي به گذشته داشته و هم ثمرات و هم تبعات را ببینیم. او ادامه داد: یک جاهایی هم اشکالات و خطاهایی وجود دارد که ما باید این اشکالات را در کنار ثمرات ببینیم و باید این‌ها را واقع‌بینانه تحلیل کنیم تا بتوانیم در این زمینه تحول جدی داشته‌و در حکمرانی در این بخش کارمان را با درایت و پختگی پیش ببریم.

او عنوان کرد: شرایط امروز با گذشته متفاوت شده است، در زمان‌های دور شاید خوراک و پوشاک موضوع اول بود و خیلی رسم نبود که همه مسکن داشته باشند و چنین توقعی هم نداشتند، خیلی‌ها مستاجر بودند و محرومیت بود و به هر حال سبک زندگی‌ها متفاوت بود اما امروز واقعیت و سبک زندگی این است که مسکن به اندازه خوراک و پوشاک در زندگی موضوعیت دارد.

قالیباف دو چالش کشور را در حوزه آب و محیط زیست و پیری جمعیت عنوان و اظهار کرد: بحث جوانی جمعیت باید به‌عنوان یک ضرورت مورد توجه قرار گیرد که در همین رابطه موضوع مسکن در ابعاد مختلف ازدواج، تربیت، آسیب‌های اجتماعی، آموزشی، آرامش و استحکام خانواده، ازدواج و طلاق بسیار مهم است.

رئیس مجلس با تأکید بر لزوم توجه تمام دستگاه‌ها و قوای مجریه و مقننه به موضوع مسکن گفت: بعد از گذشت ۴۵ سال نتوانسته‌ایم مشکل مسکن را حل کنیم؛ آن‌هم در شرایطی که انباشتگی بزرگ از سرمایه‌هایی داریم که باید صرف پیشرفت کشور شود. باید این سرمایه‌ها سالی دو نوبت بچرخند اما در عرصه‌های مختلف اقتصادی دفن شده و در زمین راکد مانده بعد با تورم منفعت آن را می‌برند و هیچ موقع شکوفایی رخ نمی‌دهد. او افزود: چند میلیون مسکن در کشور وجود دارد که خالی است و در این شرایط چند میلیون خانواده بدون خانه هستند این بدان معناست که تولید مسکن کم است و همان خانه‌هایی که تولید شده هم احتکار می‌شود. رئیس مجلس با بیان اینکه باید به فهم درستی از موضوع مسکن برسیم، گفت: باید همه‌ما در یک حکمرانی در حوزه مسکن به درک و فهم مشترک رسیده و برای آن برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری کنیم. اساساً باید ابتدا هنر فهم مشکل را داشته تا آن را تبدیل به مسئله کرده و سپس قدرت حل موضوع را پیدا کنیم پس ما اگر یک مسئله را به رسمیت نشناسیم نمی‌توانیم حل کنیم. قالیباف اظهار کرد: بنده به‌عنوان خدمتگزار، نماینده مردم و به‌عنوان خادم نمایندگان مجلس پشت تریبون می‌گویم ما یک مسئله‌ای به نام مسکن داریم که نتوانسته‌ایم حلش کنیم. قالیباف گفت: به طور متوسط ۵۰ درصد درآمد خانوارها مستقیم در هزینه اجاره مسکن داده می‌شود لذا اگر از خانواده‌ای بپرسید که بزرگ‌ترین کمک معیشتی به شما چیست؟ می‌گویند سرپناهی بدهید تا آرامش به زندگی‌مان برگردد. زن و مرد دو شیفت کار می‌کنند تا اجاره خانه بدهند. او گفت که ۷۰ درصد درآمد خانوار در کلان‌شهرها و شهرهای بزرگ صرف اجاره‌ها می‌شود لذا وضعیت مسکن به خوراک خانواده ضربه می‌زند.

بازیگر انرژی آینده

درباره اهمیت معادن نیکل اندونزی و برنامه‌هایی که آمریکا برای آن دارد

فاطمه لطفی
مترجم و روزنامه‌نگار

در ۲۰ اکتبر پرابوو سوبیاتو، ژنرال سابق ۷۳ ساله، در سخنرانی افتتاحیه خود به‌عنوان رئیس جمهور جدید اندونزی، از مدل سیاسی کشورش به‌عنوان آنچه که باید به آن افتخار کرد نام برد. معاون او، جبران راکابومینگ راکا، پسر جوکو ویدودو، سلف او است و این دو کابینه بزرگی را تشکیل داده‌اند که طیف وسیعی از خانواده‌های تجاری را در خود جای داده است اما اکونومیست با افسوس می‌نویسد که وحدت بین این دو، یعنی تجارت و دولت، همیشه یک فضیلت نیست و در اندونزی بیشتر یک معضل است. در واقع، روابط نزدیک بین سیاستمداران و سرمایه‌داران مشکلی است مربوط به سراسر آسیای جنوب شرقی نه فقط اندونزی و همین امر منطقه را عقب‌نگه می‌دارد.

آسیای جنوب شرقی منزلگاه تعدادی از شگفت‌آورترین اقتصادهای جهان است. جمعیت ۷۰۰ میلیونی آن جمعیتی جوان است؛ این جوانان باید از جریان‌های سرمایه‌گذاری بهره‌مند شوند زیرا شرکت‌های چندملیتی به دنبال این هستند که برای کارخانجات خود در جایی خسار از چین مکان‌یابی انجام دهند. صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی می‌کند که اقتصاد آسیای جنوب شرقی در نیمه دوم دهه جاری سالانه تقریباً ۵ درصد رشد کند. در مقابل، پیش‌بینی می‌شود که نرخ رشد چین تا ۳ درصد کاهش یابد.

اما محیط تجاری منطقه محدودی است برای پتانسیل‌های موجود در آن. بزرگ‌ترین شرکت‌های این منطقه عمدتاً بانک‌ها، شرکت‌های منابع طبیعی یا شرکت‌های دولتی هستند. به غیر از معدودی استثنائاتی مانند گرب سنگاپور (Grab)، و شرکت بازی و تجارت الکترونیک سسی (Sea)، تعداد شرکت‌های فعال در حوزه فناوری چندان نیست. ارزش مجموع سهام قابل سرمایه‌گذاری در سراسر منطقه نزدیک به ۹۰ میلیارد دلار است؛ رقمی کمتر از نصف ارزش سهام قابل سرمایه‌گذاری هند؛ و از نظر دلاری، قیمت سهام امروز یک‌سوم کمتر از سطح خود در اوایل سال ۱۹۹۷، یعنی قبل از شروع بحران مالی آسیا است.

انحصارها هنوز در سراسر اتحادیه کشورهای جنوب شرقی آسیا (آسه‌آن) رایج است. از سوخت هوانوردی اندونزی و واردات برنج در مالزی گرفته تا فروش تباکو در تایلند، دولت‌ها اغلب حقوق انحصاری بر بازارهای بزرگ را به یک شرکت اعطا کرده‌اند. برخی از شرکت‌ها دولتی هستند. برخی دیگر یادگار تریول داری‌ها استعماری

هستند. نتیجه هر دویکی است: رقابت کمتر و بازده کمتر. حتی در مناطقی که انحصار رسمی ندارند، گروه‌های تولیدی مرتبط با گروه‌های سیاسی بر اقتصاد تسلط دارند. این گروه‌ها بر مقررات به نفع خود تأثیر می‌گذارند و دسترسی آنها به اعتبارات بانکی بسیار آسان‌تر از سایرین است. در نتیجه تأمین مالی شرکت‌های نوآور به یاد فراموشی سپرده می‌شود. صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر متوسط‌الاندازه هستند و تنها معاملات کوچک انجام می‌دهند. هم صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر و هم سهام خصوصی معمولاً تحت سلطه عده کمی درآمدی‌اند که جایگاه سیاسی دارند. شاید چنین محیطی خبرهای خوبی برای استارت‌آپ‌هایی داشته باشد که امیدوارند توسط کسب‌وکارهای بزرگ خریداری شوند اما برای کسانی که می‌خواهند به نوعی دیگر تجارت کنند، خبر خوبی ندارد.

برخی از دولت‌ها شروع کرده‌اند به تجزیه صنایع غیر قابل‌تبی. مثلاً فیلیپین چنین طرح‌هایی را با صنایع مخابرات خود آغاز کرده، اما شکستن انحصار کار آسانی نیست. به‌عنوان مثال در ماه جاری میلادی قانونگذاران تایلندی طرح آزادسازی بازار نوشیدنی‌های الکلی را که تحت تسلط دو شرکت بزرگ است، رد کردند.

اکونومیست معتقد است دواي درد اقتصادی منطقه، ادغام‌های اقتصادی است. مثلاً همین حرکت به سمت بازارهای مشترک آسیای جنوب شرقی می‌تواند فضای خفه‌کننده تجاری را رها کند. این امر رقابت‌ها را بیشتر کرده به شرکت‌ها اجازه دسترسی به بازارهای بزرگ‌تر می‌دهد.

جامعه اقتصادی آسه‌آن، که در سال ۲۰۰۳ تأسیس شد، یک بازار منطقه‌ای برای کالاها، خدمات، سرمایه‌گذاری و نیروی کار است تا سال ۲۰۲۵. چنین بازاری برای برخی از صنایع محقق شده، اما واقعیت بسیار دور از چیزی است که این کشورها در چشم‌انداز خود دارند. آسیای جنوب شرقی بر اساس سطح درآمد، فرهنگ، زبان و قومیت تقسیم‌بندی می‌شود. از ادغام‌های آتی از نظر سیاسی و اقتصادی، چیزی شبیه به اتحادیه اروپا ظهور نخواهد کرد. اما تا زمانی که قدمی برای توسعه بازارهای منطقه‌ای برداشته نشود، رانت‌خواران داخلی به سلطنت خود ادامه خواهند داد.

▼ برنامه‌های رئیس جمهور جدید اندونزی

این روزها در میان همین کشورهای جنوب شرق آسیا، اندونزی تقریباً در صدر اخبار است. در ۲۰ اکتبر، هشتمین رئیس جمهور اندونزی، انتخاب شد، پرابوو سوبیاتو؛ و همان اول کار اعلام کرد که قرار است طرحی نو دراندازد. او وعده داده است توسعه صنایع پایین‌دستی را در دستور کار خود قرار دهد، در نتیجه اندونزی از یک تولیدکننده مواد معدنی خام مانند نیکل به صادرکننده کالاهای واسطه‌ای مورد نیاز برای گذار سبز، مانند باتری‌های لیتیوم یونی تبدیل شود.

تحلیلگران آنچه که از کابینه پرابوو می‌بینند را این طور تفسیر می‌کنند: تشکیل بزرگ‌ترین کابینه اندونزی از زمان بازگشت دموکراسی در سال ۱۹۹۸. همه به جز یک حزب، یعنی حزب دموکراتیک مبارزه اندونزی، به رهبری رئیس جمهور سابق، مگاواتی سوکارنوپوتری، به ائتلاف پرابوو پیوسته‌اند. این ائتلاف شاید آنچه را که پرابوو در سخنرانی افتتاحیه خود «دموکراسی متناسب با ملت ما، مبتنی بر تاریخ و فرهنگ ما» خواند، دست‌یافتنی‌تر کند. با این حال کارشناسان بر این باورند که چنین کابینه بزرگی ارزش انتصابات خوب وزیران را هم کاهش خواهد داد.

این درحالی است که رئیس جمهور جدید، فرزند رئیس جمهور قبلی را به‌عنوان معاون خود انتخاب کرده است. نامزدی جبران راکابومینگ راکا ۳۶ ساله، فرزند ارشد هفتمین رئیس جمهور اندونزی، جوکو ویدودو، برای معاونت ریاست جمهوری بدون جنجال نبود. اما دادگاه قانون اساسی سومین دموکراسی بزرگ دنیا، که عمومی همین راکا، انور عثمان بر ریاست آن نشست، استثنایی برای رهبران منطقه‌ای منتخب قائل شد و به وی اجازه داد تا معاون رئیس جمهور شود!

او تاجر ملبان و خدمات‌پذیری مجالس عروسی و مدتی هم شهردار بود؛ حالا جوکووی در کابینه ترحیم داده که کرسی‌های هیئت‌مدیره شرکت‌های دولتی را بین وفاداران خودشان تقسیم کند. یکی از پروژه‌های این معاون جوان، ساخت یک پایتخت جدید ۳۳ میلیارد دلاری در جنگل‌های بورتونو بود اما پرابوو در سخنرانی مراسم افتتاحیه ریاست جمهوری گفت که قصد دارد بی‌سروصد این پروژه را رها کند. در عوض رئیس جمهور سیاست ناهار رایگان مدارس را با ۲۸ میلیارد دلار هزینه سالانه اجرا خواهد کرد.

انتظار می‌رود با برنامه‌های رئیس جمهور، سالانه معادل ۲/۳ درصد از تولید ناخالص داخلی به بدهی‌های این کشور اضافه شود. در نتیجه پرابوو دوباره سری مولیانی ایندراواتی، وزیر دارایی را منصوب کرد که سابقه‌ای طولانی در حوزه کاری خود دارد. این زن به‌عنوان یک سیم رابط عمل خواهد کرد؛ اگر او استعفا دهد، سرمایه‌گذاران نگران از کنترل خارج شدن هزینه‌ها خواهند بود. این درحالی است که طی تحقیقاتی که برای اعطای مجوز واردات شکر در سال ۲۰۱۵ صورت گرفته، وزیر اسبق بازرگانی دستگیر شده است. گفته می‌شود این مجوز انحصاری به ضرر ۲۵ میلیون دلاری برای این کشور منجر شده است. بر اساس آمار تولید شکر اندونزی در سال ۲۰۱۵ برابر با ۲/۴۹ میلیون تن بود در حالی که مصرف شکر در این کشور ۲/۱۲ میلیون تن بود.

سواي تمامی این تفاسیل، بانک جهانی پیش‌بینی کرده رشد تولید ناخالص داخلی اندونزی بین سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۶ به‌طور متوسط سالانه ۵/۱ درصد باشد. در بهار امسال افزایش قیمت مواد غذایی تورم اندونزی را افزایش داد. قیمت‌های مصرف‌کننده در ماه ۲/۸ درصد نسبت به سال قبل بالا رفت. شرایط نامساعد اقلیمی

